

vinen nahraditi soukromému účastníku útraty zastupování i tehdy, byl-li tento se svými soukromoprávními nároky jinak odkázán na pořad práva nebo nebylo-li o nárocích soukromoprávních rozhodnuto, jen když v rozsudku trestního soudu bylo zároveň zjištěno, že soukromý účastník byl trestným činem, pro který byl obžalovaný odsouzen, na svých právech poškozen. V souzeném případě připojil se Viktor V., který byl jednáním (opomenutím) obžalovaného a odsouzeného Theodora T-y při jízdě automobilem neopatrnou a rychlou jízdou těžce na těle poškozen, k trestnímu řízení proti němu pro své soukromoprávní nároky a byl také soudem za soukromého účastníka uznán a k jednání připuštěn; obžalovaný Theodor T. byl vskutku rozsudkem okresního soudu v Kolíně ze dne 22. března 1928 pro přestupek podle § 335 tr. zák., spáchaný na Viktoru V-ovi, také odsouzen. Viktor V., který se při svém závěrečném návrhu jako soukromý účastník připojil k návrhu veřejného obžalobce na odsouzení obžalovaného a žádal za prisouzení útrat právního zastoupení, nepřestal býti soukromým účastníkem tím, že zároveň prohlásil, že ostatní nároky uplatňuje cestou civilní. Viktor V. byl a zůstal soukromým účastníkem v trestní věci proti obžalovanému Theodoru T-ovi pro přestupek podle § 335 tr. zák. na základě svého prohlášení ze dne 18. ledna 1928 při svém svědeckém výslechu a na základě svého závěrečného návrhu po skončení průvodního řízení při hlavním přelíčení dne 22. března 1928, a na tomto stanovisku nic nemůže změnit ta okolnost, že zároveň soudu trestnímu oznámil, že jiné, ostatní, soukromoprávní nároky uplatňuje civilní cestou. Proto Viktor V. jako soukromý účastník podle zákona, podle trestního řádu, měl nárok na přiznání útrat právního zastoupení soudem trestním (Srovnej: Lohsing Oest. Strafprozessrecht, II. vyd. str. 589 a 590). Bylo proto podle § 33 a 292 tr. ř. rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 3284.

D ů v o d e m zmatečnosti rozsudku není provedení hlavního přelíčení v nepřítomnosti obhájce, aniž okolnost, že obžalovaný nebyl v přípravném řízení slyšen o (všech) obviněních, byl-li přítomen při hlavním přelíčení.

(Rozh. ze dne 6. října 1928, Zm I 591/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl v neveřejném zasedání odpor a zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 3. srpna 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200, 203 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Podle § 427 tr. ř. jest odpor opovědění ve lhůtě zákonné, platící pro opovězení zmateční stížnosti. Rozsudek byl vynesena za přítomnosti obžalovaného dne 3. srpna 1928. Obžalovaný však teprve v podání z 31.

srpna 1928 provádí ve lhůtě zákonné neopovězený odpor, který tudíž jako opozdžený bylo odmítnouti. Zmateční stížnost, podanou z důvodu čís. 3 § 281 tr. ř. bylo zamítnouti, neboť provedení hlavního přelíčení v nepřítomnosti obhájce není po zákonu (§ 281 tr. ř.) důvodem zmatečnosti rozsudku. Nebyl-li obžalovaný v řízení přípravném slyšen o (všech) obviněních, nesmí ovšem býti hlavní přelíčení provedeno v jeho nepřítomnosti, avšak byl-li obžalovaný při hlavním přelíčení přítomen, jako tomu bylo v případě souzeném, není důvodem zmatečnosti rozsudku, že obžalovanému nebyla v řízení předběžném poskytnuta příležitost vyjádřiti se o všech bodech obvinění.

Čís. 3285.

K přerušení promlčení podle § 531 c) tr. zák. nestačí o sobě, že se obviněný dopustil ve lhůtě promlčecí trestného činu, nýbrž ona skutečnost musí býti zjištěna výrokem příslušného soudu.

Každý z věcně se sbíhajících trestných činů promlčuje se samostatně.

(Rozh. ze dne 6. října 1928, Zm II 234/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost šesti soukromých obžalobců do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 13. března 1928, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 491, 487 tr. zák. a § 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n.

Důvody:

Zmateční stížnost soukromých obžalobců dovolává se důvodů zmatečnosti podle § 281 čís. 4, 5 a 9 a) a b) — správně jen čís. 9 b) — tr. ř. Vzhledem k vývodům zmateční stížnosti jest se zabývatí nejprve hmotněprávním zmatkem podle § 281 čís. 9 b) tr. ř., protože na tom závisí z valné části i posouzení uplatňovaných zmatků formálních. Zmatek podle § 281 čís. 9 b) tr. ř. spatřuje stížnost v tom, že nalézací soud mylně prý uznal, že trestnost obžalovaného pominula promlčením, a zastává proti tomu právní názor, že k přerušení promlčení podle § 531 c) tr. zák. již stačí, že se obviněný dopustil ve lhůtě promlčecí trestného činu, ať to bylo nebo nebylo zjištěno soudním rozsudkem. Tento právní názor odporuje stále judikatuře, zejména rozhodnutí čís. 652 sb. n. s., jehož se dovolává i napadený rozsudek. (Stejně též plenární rozhodnutí býv. nejv. soudu ve Vídni ze dne 25. února 1902, čís. 2822, uveřejněné ve víd. úřední sbírce pod čís. 2698). Podle § 531 c) tr. zák. podmíněno jest promlčení kromě uplynutí času i tím, že se pachatel nedopustil v době promlčecí ani zločinu ani přečinu ani přestupku. Učinil-li tak, přerušuje se promlčení. Avšak skutečnost, že se pachatel dopustil trestného činu v době promlčecí, musí býti v každém případě zjištěna a toto